

хора се сравняватъ съ планини, съ високи върхове, съ високи дървета. „Градъ, поставенъ на планина“ подразбира нѣщо организирано, поставено между разумни хора. Това нѣщо не може да се укрие. Главата на човѣка е градътъ, а тѣлото му — планината. Следователно, всѣка глава, поставена на таково тѣло, не може да се укрие. Глави, които ходятъ вечеръ, могатъ да се укриятъ; но такива, които ходятъ презъ деня, на свѣтлината, никога не могатъ да се укриятъ. Съ други думи казано: Който има свѣтлина въ себе си, не може да се укрие. Обширънъ, величественъ е градътъ, който е поставенъ на свѣтлина. Ще кажете, че главата на човѣка е малка. Значи, макаръ и на свѣтлина поставенъ, този градъ е малъкъ. Не е така. Човѣкъ изглежда малъкъ, защото е представенъ перспективно. И главата му е малка по сѫщата причина. И слънцето изглежда малко, въ видъ на малъкъ дискъ. Ако е близо, можете да го хванете съ ръка. Малкиятъ деца го рисуватъ въ видъ на малъкъ кръгъ. Въ сѫщностъ, малко ли е слънцето? Нашите разбирания за природата сѫ като детинските за слънцето. Обаче, има голѣма разлика между детинските схващания на хората за природата и нейната сѫщност. Като дойдете следъ две хиляди години на земята, вие сами ще се смѣете на сегашните си разбирания, ще се чудите, какъ е могълъ човѣкътъ на ХХ в. да мисли и разбира нѣщата като дете. При това, тѣ пакъ се съмняватъ и поставятъ всѣко нѣщо на критика. Защо и тѣ, като децата, не приематъ знанието на вѣра, безъ критика и съмнение? Има знания, които трѣбва да се поставятъ на критика; обаче, има знания, които идатъ отвѣтре, отъ човѣшката душа, и трѣбва да се приематъ безъ съмнение и критика. Съмнението е червей, който се срѣща въ голѣмитѣ дървета. Съ своето чоплене и скърдане, червеятъ критикува дървото и се запитва, кой го е създадълъ, какъ е направено и т. н. Критикътъ червей се размножава въ дървото, дето и неговитъ деца продължаватъ сѫщата работа — скрѣцъ скрѣцъ, критикуватъ дървото, докато единъ денъ то изсъхне, падне на земята и изгнє. Ще кажете, че съмнението и критиката водятъ къмъ знанието. Каква критика е тази, която руши и събаря голѣмитѣ дървета? Истинска кри-